

Bakalářská práce

Jméno a příjmení (student): ..... Eva Hovorková.....

Oponent: ..... Mgr. Magdalena Hamsíková.....

Posudek oponenta:

Práce je logicky a jasně strukturována. Od úvodních kapitol, kde autorka stručně postihuje podstatu štukové výzdoby a její užívání v Itálii včetně stručného výčtu uměleckých osobností italského původu působících na našem území, logicky přesouvá pozornost ke stylovému vývoji štuku v barokní době (čerpaje zejména z O. J. Blažíčka a P. Preisse) a plynule vede čtenáře k samotnému jádru – velmi podrobné charakteristice prací Santina Cereghettiho na Svaté Hoře.

Šťastnou okolností pro psaní této práce byl fakt, že se dochovaly smlouvy s umělci, jež jsou vodítkem pro přesné určení autorství Santina Cereghettiho v Pražské a Dušičkové kapli. Podíl tohoto umělce pak autorka dovnuje i v dalších kaplích na podkladě již publikovaných studií a za pomocí stylového rozboru a srovnání s jeho doloženými díly.

V této části oceňuji zejména detailní popis, schopnost celkového pohledu na výzdobu kaplí či naznačení stylového vývoje daného umělce. Dále je třeba ocenit, že autorka vychází z restaurátorských zpráv, které podávají informace např. o původní barevnosti štukové výzdoby.

Skutečnost, že se autorka věnuje zejména stylové složce, trochu upozadila významovou rovinu výzdoby kaplí na Svaté Hoře. Možná z toho důvodu došlo k drobným nepřesnostem v určení postav, např. (s. 33) alegorická postava se sloupelem a zbrojí není Spravedlnost (Justicia), jak ji interpretuje autorka (ta obvykle mívá meč a váhy), ale Statečnost (Fortitudo), což by korespondovalo i s tématikou kaple zaměřenou na připomenutí válek proti Turkům.

Práci bych vytkla následující:

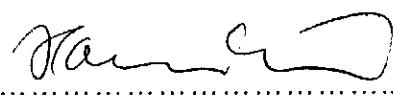
V kapitole nazvané Přehled literatury, jež je shrnutím titulů s krátkou charakteristikou jejich obsahu, postrádám ještě podrobnější či jasnější sdělení o míře zpracování daného tématu v odborné literatuře.

V kapitole o štuku (s. 8–11) absolutně chybí odkazy na literaturu, ze které autorka čerpala (!), chybí i odkazy na edice pramenů, např. Giorigo Vasari atd. V dalších částech práce rovněž není někdy jasné, odkud autorka čerpala. Přestože jde o komplativní text, je lepší uvést citaci ve smyslu „tento autor piše...“, než používat k sobě přisazené odstavce v uvozovkách. Po formální stránce působí poněkud rušivě i příliš časté používání spojky který.

Text je ovšem dobře čitelný, až strohý, ale správně zaměřený na podstatu věci, bez zbytečných a nepodstatných informací.

Celkově, i přes uvedené výtky, je práce dobře provedena, splňuje požadavky na bakalářskou práci a doporučuji jí k obhajobě.

V...Praze...dne...31.5.2009

.....
podpis oponenta